

Ka - če - na di - vo - ká le - tě - la z vysoka, šo - haj, dobrý stře - lec, šo - haj, dobrý střelec, střelil jí do bo - ka.

Kačena divoká
letěla z vysoka,
[: šohaj, dobrý střelec, :]
střelil jí do boka.

Co bys ani nežil,
ani neokřival,
na svoje střelení
dycky si zpomínal.

Moje dobré děti
nedělají škody,
sednú na Dunaju,
napijú sa vody.

Do boka levého,
pod pravú noženku,
ona zaplakala,
sedňa na voděnku.

Ubohá kačica
už sem dolétala,
už sem své kačátka
už sem dochovala.

Vody sa napijú,
nažerú sa písku,
otřepú ěubáčky
o zelenú lísku.

Hořko zaplakala,
na Boha volala,
ach, Bože, rozbože,
už jsem dolétala.

Vy drobné kačátka,
poleťte vy za mnú,
šak my poletíme
k suchému Dunaju.

Moje drobné děti
u potůčka sedá,
kalnú vodu pijú,
tvrdý písek jedá.

725. ŠVERČOVSKÁ

1481.

Hy - baj - te, lands - vo - ši, do - lů ke Vse - tí - nu, pů - jde - me s ta - báčkem přes no - vú dě - di - nu.

Hybajte, landsvoši,
dolů ke Vsetínu,
půjdeme s tabáčkem
přes novú dědinu.

Za Javorník vyjdem,
spočinem si trošku,
ešče sa spodívem
na tu svoju nošku.¹⁾

A co na nás vytáhne
korman²⁾ ve Slovákoch,
je, šak my to vytáhnem
dole na Hanákoch.

¹⁾ na kerú krkošku.

²⁾ páleník, žid

726. KŮŇ V STÁŘÍ

1482.

Od Napajedel

Hý, ko - ni - čku, hý, můj vraný, hý, ko - ni - čku, hý, můj vra - ný, vy - nes ty mě ven z Mora - vy.

[: Hý, koníčku, hý, můj vraný, :]
vynes ty mě ven z Moravy.

Měls galánku o tři míle,
jezdívals k ní pořád na mně.

Nech mě snijú straky, vrany,
nebudeš mět žádné hany.

Dám ti ovsa mláceného
a senečka sečeného.

Dvě, tři míle na mně běžíš,
div mě párú neudusíš!

Teprův mně chceš ovsa dávat,
když nemožu hore stávat.

Vyvedeš mě na trávníček,
smekneš se mne kantáryček.